

Wó/Te/Zet

**Ogólnopolski Plener
Artystyczny w Osiekach**

**Laureaci konkursu
plastycznego PFRON**

**Integracja Ty i Ja
po raz 9. w Koszalinie**

**Na Dzień Dobry, gdy się zbudzisz
i Na Dobranoc zanim zaśniesz**

**sport
na wirażu
paratransit
kalejdoskop
laboratorium
wywiadownia
auto bez barier**

ON AIR
niewidzialnifm.pl

**8 września, g.10.00, plac Wolności,
III Poznański Dzień Organizacji Pozarządowych**

**Odkryj
wachlarz możliwości
- poznaj pozarządowy Poznań**

Zobacz kalendarz imprez w ramach Tygodnia Organizacji Pozarządowych
na www.poznan.pl/organizacje

Patroni medialni:

Wstęp

Droży,

dziwne to lato... Chyba po raz pierwszy odkąd pamiętam, cieszę się, że już mija. Dla naszej redakcji wakacyjne miesiące były pełne pracy. Jej efekty częściowo możecie poznać w niniejszym numerze „WóTeZetu”. Miło do Was wrócić, drodzy Czytelnicy!

Mniej więcej w połowie wakacji dostaliśmy e-maila z Warszawy zawierającego zdjęcia prac laureatów tegorocznego Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego „Sztuka Osób Niepełnosprawnych” organizowanego przez PFRON. Wszystkie osoby w naszej redakcji równocześnie zaniemówiły z wrażenia. Tegoroczne prace uczestników ośrodków terapii zajęciowej z całej Polski utrzymane są na bardzo wysokim poziomie, o czym możecie przekonać się sami, zaglądając do naszego magazynu. Nie znam osoby, która nie doceniłaby jakości tych prac. Ich autorom należą się szczerze gratulacje – zazdrościmy Wam talentu...

Gdy będziecie czytać ten tekst, my będziemy gościć w Koszalinie – na kolejnej edycji Europejskiego Festiwalu Filmowego „Integracja Ty i Ja”. Mamy nadzieję zobaczyć tam prawdziwe babie lato i spotkać wielu znajomych oraz, oczywiście, naszych Czytelników.

Tymczasem – miłej lektury!

Marcin Halicki
REDAKTOR NACZELNY

WYDAWCA:

REDAKCJA:

Marcin Halicki

redaktor naczelny

Zbigniew Strugała

korespondent

Bartosz Szpurek

współpraca

Joanna Armatowska

korekta

SKŁAD I PROJEKT:

Tomasz Kojder

Miroslaw Śmieński

DRUK:

Poligrafia KS

poligrafiaks@interia.pl

NAKŁAD:

3000 egz.

KONTAKT:

„WóTeZet” Magazyn

Ośrodków Terapii Zajęciowej

ul. Ognik 20B, 60-386 Poznań

tel./fax: 61 868 84 00

e-mail: redakcja@wotezet.pl

www.wotezet.pl

NA OKŁADCE:

Pływaczka, Urszula Powęska,

WTZ przy Miejskim Ośrodku Pomocy

Społecznej w Stalowej Woli,

III miejsce w X edycji Ogólnopolskiego

Konkursu Plastycznego „Sztuka Osób

Niepełnosprawnych” w kategorii

Tkanina i aplikacja

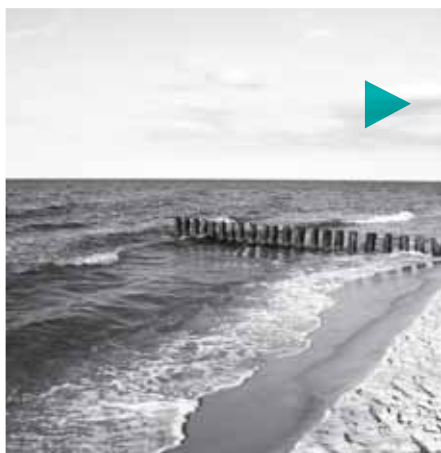
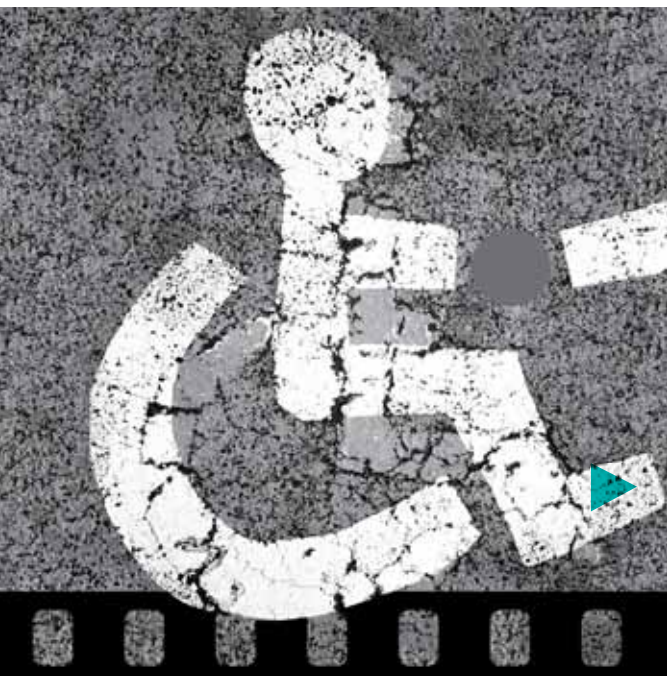
Projekt dofinansowany przez

Państwowy Fundusz Rehabilitacji

Osób Niepełnosprawnych.

Spis treści

5 Festiwalowe lato 2012. Część I

9 Osoba z niepełnosprawnością
w transporcie miejskim

10 „Sztuka Osób Niepełnosprawnych”
– konkurs rozstrzygnięty!

12 „Integracja Ty i Ja”
w Koszalinie już po raz dziewiąty

15 Festiwal prawdziwej przyjaźni

16 Zdobyć Bałtyk

18 Kierunek: Osieki!

19 1000 metrów pod Ziemią

21 Teatr naprawdę wspaniały!

22 Osoba z niepełnosprawnością
– mile widziana w Grecji?

23 Nasza galeria

Festiwalowe lato 2012 część I

„Już to widzę...”, „Bez żartów, na Open’erze?”, „To się nie może udać!”, „Zakład o kobiałkę truskawek, że nie spotkasz tam nikogo na wózku”. Tak... Podobne rozmowy ze znajomymi utwierdzały mnie w przekonaniu, że warto wybrać się na kilka letnich festiwali, żeby zadać kłam stereotypom mówiącym o absencji osób niepełnosprawnych na dużych imprezach muzycznych w naszym kraju.

FOT. RED

Paulina i Paweł Krawczykowie przyjechali na festiwal do Gdyni w ramach podróży poślubnej

Uprzedzając trochę fakty, powiem, że truskawki były dobre, oj tak...

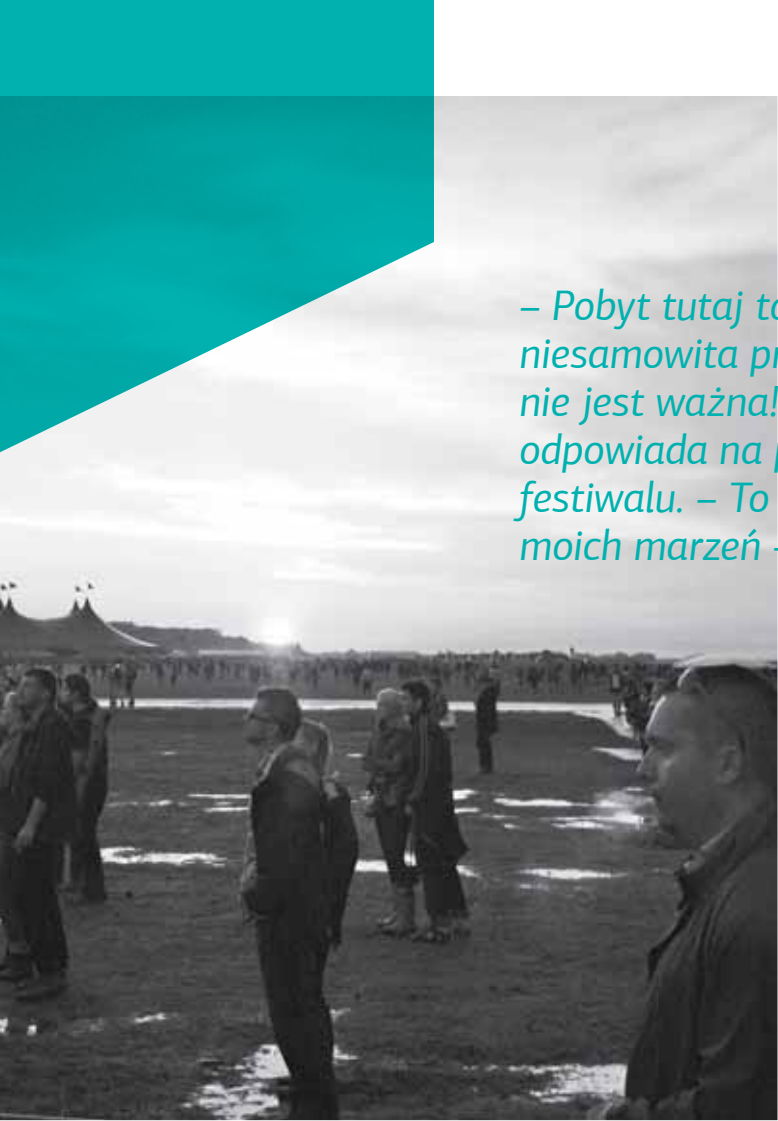
MALTAŃSKIE REMINISCENCJE

Na pierwszy ogień poszły dwa duże wydarzenia kulturalne: Malta Festival w Poznaniu oraz Open'er w Gdyni. Oba odbywały się w podobnym czasie, na obu wystąpiły gwiazdy muzyczne światowego formatu. Na popularnej Malcie byliśmy drugi raz z rzędu – trzeba przyznać, że tego-roczna edycja imprezy pod względem organizacyjnym nie odbiegała od poprzednich. Największe wydarzenie muzyczne – koncert legendarnego zespołu Faith No More – przyciągnęło nad malowniczo położone jezioro Malta w centrum Poznania

tłumy fanów dobrej rockowej muzyki, w tym całkiem sporą grupę osób niepełnosprawnych z całej Polski. Za osobny sektor niewątpliwie należy się organizatorom duży plus, jednak w kolejnych latach przydałoby się utworzyć platformę bliżej sceny, dzięki czemu osoby z różnymi dysfunkcjami miałyby pełen komfort przeżywania muzycznej uczty, a przy tym zyskałyby lepszą widoczność. Na usprawiedliwienie organizatorów dodajmy, że teren, na którym odbywają się największe maltańskie wydarzenia, nie jest zbyt obszerny: ograniczony z jednej strony trybunami, a z drugiej taflą jeziora. Sugerujemy jednak, by w przyszłości rozważyć bliższe ustawienie wspomnianej platformy – frekwencja jest zapewniona, a zadowolenie widzów niepełnosprawnych bezcenne.)

PRZYGODA ŻYCIA W GDYNI

Prosto z Poznania udaliśmy się do Gdyni na Heineken Open'er Festival. Potężny teren, kilka scen oddalonych od siebie, wiele setek metrów do przebycia. Dodajmy, że po niezbyt utwardzonym gruncie. Przy wejściu na teren festiwalu spotykamy Antona Salujanova, poruszającego się na wózku Białorusina, który pojawił się na festiwalu w towarzystwie ojca i przyjaciela. Po chwili rozmowy okazało się, że chłopak zamieszkał na polu namiotowym, które już pierwszego dnia imprezy spływało wodą, lejącą się strumieniami z zachmurzonego nieba. Pomimo tak fatalnej aury Anton był zachwycony panującą podczas imprezy atmosferą oraz występującymi codziennie artystami,

– Pobyt tutaj to przede wszystkim niesamowita przygoda. Pogoda wcale nie jest ważna! – Anton z Białorusi odpowiada na pytanie o warunki na festiwalu. – To po prostu spełnienie moich marzeń – dodaje.

Teren, na którym odbywa się Heineken Open'er Festival

o których zobaczeniu w swoim rodzinnym kraju może jedynie pomarzyć.
– Pobyt tutaj to przede wszystkim niesamowita przygoda. Pogoda wcale nie jest ważna! – odpowiada na pytanie o warunki na festiwalu. – To po prostu spełnienie moich marzeń – dodaje. Jego entuzjastyczne podejście do sprawy jest niebezpiecznie zaraźliwe – od tej chwili przestałem odczuwać dyskomfort z powodu całkowicie przemoczonych butów (przezornie na pozostałe dni festiwalu zaopatrzyłem się jednak w rewelacyjne kalosze...). Pożegnaliśmy Antona i ruszyliśmy dalej, by sprawdzać, czy faktycznie jest tutaj aż tak różowo. Trzeba przyznać, że organizator festiwalu – agencja Alter Art stara się ułatwić niepełnosprawnym widzom pobyt na terenie imprezy: liczne toalety przystosowane

do potrzeb widzów niepełnosprawnych, umywalki, platformy przed każdą z trzech scen, pomocni wolontariusze.

JESTEM NIEZALEŻNYM CZŁOWIEKIEM

Jednak czasami nawet duże wysiłki przegrywają z pogodą – wystarczyły naprawdę obfite opady deszczu, żeby teren festiwalu stał się bardzo podmokły, co w przypadku „wózkowiczów” jest przeszkodą trudną, a w wielu przypadkach niemożliwą do pokonania. Mówili nam o tym Paulina i Paweł Krawczykowie, dla których Open'er to część podróży poślubnej. – Brakuje mat, których ułożenie na tym błocie umożliwiłoby nam przedostanie się spod sceny głównej na pozostałe, gdzie odbywają się świetne koncerty – komentuje Paweł.

– Oddelegowanie wolontariuszy do pomocy osobom z niepełnosprawnością ruchową nie zawsze jest dobrym rozwiązaniem. Ja bardzo nie lubię, gdy samodzielnie nie mogę dotrzeć tam, gdzie bym chciał. – Osobie niepełnosprawnej przydałaby się też możliwość bliższego zaparkowania samochodu – dodaje Paulina. Jednak pomimo tych kilku mankamentów organizację imprezy oceniają wysoko. Największy plus to duże platformy, blisko sceny, gdzie czują się bezpiecznie. Już planują powrót do Gdyni w przyszłym roku.

NIESAMOWITY TEATR WARLIKOWSKIEGO

W tym roku gdyński festiwal to nie tylko muzyka – wystarczy wspomnieć o inicjatywie Nowego Teatru z Warszawy, który przez

Organizatorzy Ethno Portu zapowiadają, że w przyszłym roku obok sceny pojawi się platforma dla osób niepełnosprawnych

FOT. RED

wszystkie dni imprezy wystawiał kultową sztukę „Anioły w Ameryce” w reżyserii Krzysztofa Warlikowskiego (w obsadzie iście gwiazdorskiej: Jacek Poniedziałek, Maciej Stuhr, Dominika Ostaszewska, Andrzej Chyra, a także Maja Komorowska i Magdalena Cielecka). Dostanie się na festiwalowe przedstawienia graniczyło z cudem, ale szczęśliwcy, którym się to udało, byli świadkami ponad sześciogodzinnej teatralnej uczty.

Open'er za nami. Nasuwa się nam jedno istotne spostrzeżenie: w porównaniu z poprzednimi edycjami można zauważyć coraz większą liczbę osób na wózkach, a przecież to tylko część wszystkich widzów niepełnosprawnych, którzy na początku lipca wybierają się do Gdyni. Organizatorzy zdają sobie z tego sprawę, utrzymują wysoki poziom udogodnień, nie zapominając o uczestnikach z różnymi dysfunkcjami. Oczywiście, w niektórych technicznych kwestiach mogłoby być lepiej, ale generalnie bardzo polecamy gdyńską imprezę. Nie wspominając o jej muzycznej stronie. Jednak to już osobna historia...

LOKALNIE, ALE STANDARDY EUROPEJSKIE

Początek sierpnia to czas Ethno Port Festiwal Poznań – jednej z najlepiej ocenianych imprez

muzycznych w Europie, podczas których można usłyszeć muzykę etniczną, folk czy też szeroko rozumianą world music. Profil muzyczny, zasięg, rozmach organizacyjny – trudno Ethno Port porównywać do gdyńskiego festiwalu czy Off Festivalu w Katowicach (wybieramy się tam za rok!). Mimo to podczas poznańskiej imprezy, która odbyła się po raz piąty, bardzo pozytywnie oceniliśmy zaangażowanie organizatorów (Centrum Kultury Zamek w Poznaniu) w zapewnienie jak najlepszych warunków niepełnosprawnym uczestnikom festiwalu. Fakt, platformy dla widzów niepełnosprawnych nie zauważyliśmy, ale otrzymaliśmy zapewnienie, że podczas kolejnej edycji Ethno Port osoby na wózkach będą miały zapewnione specjalne miejsce blisko sceny (trzymamy za słowo!). Przyklasnąć należy dobrej praktyce, którą respektuje się na poznańskim festiwalu: osoba niepełnosprawna kupując bilet czy karnet na imprezę, miała możliwość przyjscia na koncert z opiekunem, który za wstęp nie płacił. Na łamach „WóTeZetu” wielokrotnie pisaliśmy i rekomendowaliśmy organizatorom wydarzeń kulturalnych takie rozwiązanie – ułatwiające dostęp i zachęcające osoby niepełnosprawne do włączania się w życie kulturalne

w naszym kraju. Za takie traktowanie sprawy należą się duże brawa!

POKAŻCIE SIĘ!

Na zakończenie mała uwaga i apel do wszystkich osób niepełnosprawnych i opiekunów czytających ten tekst: nie obawiajcie się – festiwale muzyczne w naszym kraju są z roku na rok coraz bardziej dla Was dostępne. Niewątpliwie po części decyduje tu prawo rynku – płacąc za bilet, macie prawo oczekiwać warunków nie gorszych od tych, które mają widzowie pełnosprawni. Z drugiej strony, na pewno zmienia się świadomość organizatorów wydarzeń – w końcu zaczęli Was zauważać. Im częściej będziecie jeździć na koncerty, tym częściej będziecie mieć powody do zadowolenia. A niedowiarków, którzy twierdzą, że zostaniecie w domu, będzie coraz mniej...

O kolejnych wydarzeniach kulturalnych z perspektywy widza niepełnosprawnego (w tym o Transatlantyku, jednym z najsilniej rozwijających się festiwali filmowych w Polsce) napiszemy więcej w następnym numerze naszego czasopisma.

Marcin Halicki

Osoba z niepełnosprawnością w transporcie miejskim

Jak pomóc osobie z niepełnosprawnością w podróży środkami transportu publicznego? Kto czyta komunikaty głosowe w warszawskich autobusach, tramwajach i jednostkach SKM? Czy pojazdy komunikacji miejskiej są dostosowane do potrzeb osób niepełnosprawnych? Odpowiedzi na te i inne pytania znajdziecie w filmie edukacyjnym „Osoba z niepełnosprawnością w transporcie miejskim”.

– Ten film jest wizualnym uzupełnieniem publikacji, którą wydaliśmy w roku 2011. Pokazujemy w nim różne pojazdy transportu publicznego produkowane w Polsce, w których stosowane są nowoczesne rozwiązania umożliwiające wygodną podróż osobom z różnym stopniem niepełnosprawności – tłumaczy producenci filmu.

W Polsce żyje blisko 6 milionów osób niepełnosprawnych. Szacuje się, że ponad 50 procent z nich korzysta regularnie z komunikacji miejskiej. Niepełnosprawni dojeżdżają środkami transportu publicznego do pracy, szkół, uczelni, zakładów opieki zdrowotnej oraz ośrodków i gabinetów rehabilitacyjnych.

Produkowane w Polsce pojazdy szynowe posiadają udogodnienia dla osób z różnym stopniem niepełnosprawności. Na ich wyposażeniu znajduje się automatyczna rampa umożliwiająca wjazd do wnętrza wagonu, wolna przestrzeń na wózek oraz specjalne oparcie wyposażone w pasy bezpieczeństwa.

Podobne udogodnienia stosowane są w autobusach. Wewnątrz nie ma stopni, wejście znajduje się na wysokości 32 cm od jezdni i może

zostać obniżone dodatkowo o 7 cm. Kierowca za pomocą tzw. funkcji przykłąku przechyla autobus na prawą stronę, co umożliwia bezproblemowe wejście na jego pokład.

Na wyposażeniu każdego autobusu i tramwaju znajduje się rampa dla osób poruszających się na wózku. Urządzenie może być obsługiwane ręcznie albo automatycznie za pomocą przycisku na pulpicie kierowcy lub motorniczego. Na pulpicie znajdują się podświetlane przyciski informujące prowadzącego pojazd, że osoba niepełnosprawna chce wsiąść lub wysiąść.

Środkowa część autobusów, tramwajów i jednostek Szybkiej Kolei Miejskiej została zaadoptowana na potrzeby osób poruszających się na wózku. Przy szybie znajduje się stabilne oparcie wyposażone w pasy bezpieczeństwa. Dzięki tej funkcji pasażer z niepełnosprawnością może zaparkować wózek i bezpiecznie dojechać do celu.

Pojazdy komunikacji miejskiej posiadają również wiele udogodnień dla osób niewidomych i słabowidzących. Przyciski na zewnątrz i wewnątrz zostały opatrzone napisami w brajlu. W każdym modelu znajduje się też

system komunikacji głosowej. Lektor – powoli i z odpowiednim akcentem – podaje informacje, na jakim przystanku wkrótce zatrzyma się pojazd.

Głosu do nagrania komunikatów w jednostkach Szybkiej Kolei Miejskiej użyczył Maciej Gudowski. W autobusach i tramwajach, w których również wprowadzono system informacji pasażerskiej – usłyszymy głos Tomasza Knapika.

Obecnie najwięcej pojazdów niskopodłogowych jeździ w Warszawie i Poznaniu. Flotę dostosowaną do potrzeb osób niepełnosprawnych posiadają też m.in. przewoźnicy z Leszna, Olsztyna, Łodzi, Krakowa i Gdańska.

Autorem zdjęć do filmu jest Piotr Tokarski. Tekst lektorski czyta Maciej Gudowski. W problematykę zagadnienia wprowadza widzów Tomasz Knapik. W filmie wystąpił Dominik Wietrak, prezes Warszawskiego Stowarzyszenia Rugby Na Wózkach „Four Kings”.

Produkcję można obejrzeć za pośrednictwem linku umieszczonego w zakładce Film: Transport bez barier w portalu niewidzialni.eu.

Kulisy realizacji filmu

FOT. B. SZPUREK

„Sztuka Osób Niepełnosprawnych”

Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przedstawił listę laureatów X edycji Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego „SZTUKA OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH” skierowanego do uczestników warsztatów terapii zajęciowej, uczestników środowiskowych domów samopomocy oraz niepełnosprawnych mieszkańców domów pomocy społecznej. W tym roku konkurs odbył się pod hasłem „Olimpiada i Olimpijczycy”.

Poniżej prezentujemy listę laureatów.

KATEGORIA MALARSTWO I WITRAŻ:

- I miejsce (nagroda 6 000 zł)** – **Rafał Dyrda** za pracę *Tomasz Majewski w akcji*, Warsztat Terapii Zajęciowej „Unikat” przy Stowarzyszeniu Wspierania Inicjatyw Twórczych w Katowicach (woj. śląskie),
II miejsce (nagroda 5 000 zł) – **Rafał Wyrzykowski** za pracę *Siłacz*, Środowiskowy Dom Samopomocy Caritas Diecezji Warszawsko-Praskiej w Radzyminie (woj. mazowieckie),
III miejsce (nagroda 4 000 zł) – **Klaudiusz Grabisna** za pracę *Olimpiada*, Warsztat Terapii Zajęciowej przy Spółdzielni Inwalidów „Jutrzenka” w Sochaczewie (woj. mazowieckie).

Wyróżnienia:

- Janusz Jakubowski, Andrzej Łoboda** za pracę *Pokój naszym zwycięstwem*, Dom Pomocy Społecznej w Chojnicach (woj. pomorskie),
Magdalena Urbaniak za pracę *Irena Szewińska – bieg po złoto*, Środowiskowy Dom Samopomocy „Nowiny” w Gdańsku (woj. pomorskie),
Gustaw Mędrak za pracę *Kibice*, Warsztat Terapii Zajęciowej w Hrubieszowie (woj. lubelskie),
Jarosław Forysiak za pracę *Niezwykli olimpijczycy*, Środowiskowy Dom Samopomocy w Choszczynie (woj. zachodniopomorskie),
Adam Sołopa za pracę *Sport bez granic*, Środowiskowy Dom Samopomocy w Tarnobrzegu (woj. podkarpackie),
Dorota Szpak za pracę *Najlepsi z najlepszych*, Warsztat Terapii Zajęciowej w Grabowicy (woj. lubelskie).

KATEGORIA RYSUNEK I GRAFIKA:

- I miejsce (nagroda 6 000 zł)** – **Krzysztof Bruździński** za pracę *Łuczniczka*, Warsztat Terapii Zajęciowej „Tęcza” przy Caritas Diecezji Bydgoskiej w Bydgoszczy (woj. kujawsko-pomorskie),
II miejsce (nagroda 5 000 zł) – **Maciej Poździak** za pracę *Autoportret*, Warsztat Terapii Zajęciowej „Jesteś potrzebny” przy Bielskim Stowarzyszeniu Artystycznym „Teatr Grodzki” w Bielsku-Białej (woj. śląskie),
III miejsce (nagroda 4 000 zł) – **Piotr Ceglarz** za pracę *W drodze*, Środowiskowy Dom Samopomocy w Tarnobrzegu (woj. podkarpackie).

Wyróżnienia:

- Ewa Tuła** za pracę *Sportowcy ćwiczą na okrągło*, Środowiskowy Dom Samopomocy przy Fundacji „Dom” w Opolu (woj. opolskie),
Mariusz Błaszczuk za pracę *Wspólni silni*, Warsztat Terapii Zajęciowej „Zielone Wzgórze” przy Polskim Stowarzyszeniu na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym w Olsztynie (woj. warmińsko-mazurskie),
Paweł Biesok za pracę *Dyskobole*, Warsztat Terapii Zajęciowej przy Powiatowym Domu Pomocy Społecznej „Feniks” w Drogomyślu (woj. śląskie),
Adam Ślężiona za pracę *Mecz w kosza*, Warsztat Terapii Zajęciowej „Unikat” przy Stowarzyszeniu Wspierania Inicjatyw Twórczych w Katowicach (woj. śląskie),
Anna Majda za pracę *Rowerzyści na start!*, Warsztat Terapii Zajęciowej przy Domu Pomocy Społecznej im. Jana Pawła II w Kielcach (woj. świętokrzyskie),
Monika Basińska za pracę *Zwycięstwo*, Środowiskowy Dom Samopomocy „Pałac” w Żmigrodzie (woj. dolnośląskie),
Janusz Uberman za pracę *Polska gola*, Środowiskowy Dom Samopomocy w Przeworsku (woj. podkarpackie).

– konkurs rozstrzygnięty!

Państwowy Fundusz
Rehabilitacji Osób
Niepełnosprawnych

KATEGORIA TKANINA I APLIKACJA:

- I miejsce (nagroda 6 000 zł)** – **Mirosława Masłowska** za pracę *Taniec z szarfą*,
Warsztat Terapii Zajęciowej w Ogrodnickach (woj. podlaskie),
II miejsce (nagroda 5 000 zł) – **Mateusz Solarz** za pracę *Na szczycie*,
Warsztat Terapii Zajęciowej przy Spółdzielni Niewidomych „Start” w Przemyślu (woj. podkarpackie),
III miejsce (nagroda 4 000 zł) – **Urszula Powęska** za pracę *Pływaczka*,
Warsztat Terapii Zajęciowej przy Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Stalowej Woli (woj. podkarpackie).

Wyróżnienia:

- Antoni Zalewski** za pracę *Wszyscy mamy wspólny cel*,
Dom Pomocy Społecznej im. Jana Pawła II w Szczytnie (woj. warmińsko-mazurskie),
Anna Jankowska za pracę *Peleton olimpijski*,
Dom Pomocy Społecznej w Ślesinie (woj. wielkopolskie),
Marek Urbański za pracę *Szermierz*,
Warsztat Terapii Zajęciowej „Mega-Art” przy Polskim Związku Niewidomych w Bydgoszczy (woj. kujawsko-pomorskie),
Żanetta Żeliszczak za pracę *Cudowny gol*,
Warsztat Terapii Zajęciowej „Iskierka” w Karlinie (woj. zachodniopomorskie),
Karolina Nowotarska za pracę *Kajakarstwo*,
Warsztat Terapii Zajęciowej przy Stowarzyszeniu Integracji oraz Aktywizacji Zawodowej i Społecznej Osób Niepełnosprawnych „Emaus” w Krakowie (woj. małopolskie).

KATEGORIA RZEźBA KAMERALNA I PŁASKORZEźBA:

- I miejsce (nagroda 6 000 zł)** – **Tomasz Kuna** za pracę *Niepokonany w 317 walkach*,
Warsztat Terapii Zajęciowej „Otwarte Serce” w Dąbrowie Górniczej (woj. śląskie),
II miejsce (nagroda 5 000 zł) – **Piotr Hołowieniec, Mateusz Świątkowski, Wojciech Świątkowski**
za pracę *Półka Nożna*, Warsztat Terapii Zajęciowej przy Specjalnym Ośrodku Szkolno-Wychowawczym nr 1 w Lublinie
(woj. lubelskie),
III miejsce (nagroda 4 000 zł) – **Piotr Zięba** za pracę *Sportowiec*,
Warsztat Terapii Zajęciowej przy Zakładzie Opieki Zdrowotnej w Końskich (woj. świętokrzyskie).

Wyróżnienia:

- Władysław Szymczyk** za pracę *Płomień olimpijski*,
Dom Pomocy Społecznej „Nad Jarem” w Bodzanowie (woj. mazowieckie),
Natalia Grega, Natalia Atamańczuk za pracę *Zwycięzca*,
Warsztat Terapii Zajęciowej przy Fundacji „Dom” w Opolu (woj. opolskie),
Andrzej Chrapek za pracę *Jestem siłaczem*,
Warsztat Terapii Zajęciowej przy Powiatowym Domu Pomocy Społecznej „Feniks” w Drogomyślu (woj. śląskie),
Sebastian Jackowski za pracę *Stadion olimpijski*,
Warsztat Terapii Zajęciowej „Unikat” przy Stowarzyszeniu Wspierania Inicjatyw Twórczych w Katowicach (woj. śląskie),
Zbigniew Pakizer za pracę *Ciężarowiec*,
Środowiskowy Dom Samopomocy im. Jana Pawła II przy Fundacji Marcus w Gdańsku (woj. pomorskie),
Michał Nowicki za pracę *Zapaśnik*,
Środowiskowy Dom Samopomocy im. Jana Pawła II przy Fundacji Marcus w Gdańsku (woj. pomorskie),
Marta Jeglińska za pracę *Olimpijczycy*,
Warsztat Terapii Zajęciowej Towarzystwa Przyjaciół Dzieci w Suwałkach (woj. podlaskie),
Agnieszka Wilczyńska za pracę *Sportowy uścisk*,
Środowiskowy Dom Samopomocy w Wałczu (woj. zachodniopomorskie).

Laureatom konkursu serdecznie gratulujemy!

W Naszej Galerii prezentujemy wybrane prace zwycięzców. ● RED

Integracja Ty w Koszalinie już po raz

FOT. Z ARCH. ORGANIZATORÓW

Marcina Dorocińskiego uczestnicy festiwalu zobaczą w filmie „Lęk wysokości”

Tradycyjnie na początku września do Koszalina zjeżdżają wielbiciele dobrego kina z całej Polski. To znak, że rozpoczyna się 9. edycja Europejskiego Festiwalu Filmowego „Integracja Ty i Ja”. Jest to także czas spotkań środowiska osób niepełnosprawnych. „WóTeZet” jest patronem medialnym festiwalu.

„Jestem z XXI wieku, żyję przyszłością” – to myśl przewodnia tegorocznej imprezy, która rozpocznie się czwartego września, a zakończy ósmego wręczeniem laureatom festiwalu statuetek „Motyl 2012”. Jednak Integracja Ty i Ja to nie tylko filmy – w Koszalinie zaprezentowane zostaną nowinki techniczne ułatwiające codzienne funkcjonowanie osobom z różnymi niepełnosprawnościami, opracowane przez polskich naukowców. Z najnowszymi rozwiązaniami dla osób niewidomych przyjadą na Pomorze Środkowe przedstawiciele Politechniki Łódzkiej i producenci sprzętu rehabilitacyjnego, a swoje projekty zaprezentują studenci Politechniki Koszalińskiej.

O skutkach psychicznych i społecznych niepełnosprawności będą dyskutować uczestnicy konferen-

cji naukowej organizowanej wspólnie z Politechniką Koszalińską. Referaty wygłoszą wykładowcy z polskich uczelni, a także przedstawiciel Organizacji Narodów Zjednoczonych. ONZ jest jednym z patronów tegorocznego festiwalu.

Niezwykłe interesująco zapowiadają się spotkania wyjątkowych osób niepełnosprawnych z uczniami koszalińskich szkół. O swoich pasjach i życiowych przygodach będą opowiadać podróżnicy, sportowcy, fotograficy. Wśród nich m.in. Bartosz Ostałowski, jedyny polski licencjonowany kierowca rajdowy, który kieruje autem bez użycia rąk.

Szersza relacja z festiwalu już w październikowym numerze „WóTeZetu”. ● RED

i Ja dziewiąty

„Sportowiec”, reż. Paweł Słodkowski

„Drapacz chmur”, reż. Rune Schjott

FOT. Z ARCH. ORGANIZATORÓW

„Filmowiec, fan, dziwak”,
reż. Kateřina Mikulcová

FESTIWAL W KINACH STUDYJNYCH

ROŚNIE LICZBA MIAST, W KTÓRYCH BĘDĄ WYŚWIETLANE FESTIWALOWE FILMY. WYBRANE PROJEKCJE BĘDZIE MOŻNA OBEJRZEĆ W SIECI KIN STUDYJNYCH W NAJWIĘKSZYCH POLSKICH MIASTACH. SEANSE ODBĘDĄ SIĘ 6 I 7 WRZEŚNIA W BIAŁYMSTOKU (KINO FORUM), CZĘSTOCHOWIE (KINO ILUZJA), DĄBROWIE GÓRNICZEJ (KINO KADR), ELBLĄGU (KINO ŚWIATOWID), KATOWICACH (KINOTEATR RIALTO), KONINIE (KINO CENTRUM), KIELCACH (KINO WDK), KRAKOWIE (KINO PARADOX), LUBLINIE (KINO BAJKA), ŁODZI (KINO CHARLIE), OLSZTYNIE (KINO AWANGARDA 2), POZNANIU (KINO MUZA), SŁUPSKU (KINO REJS), SZCZECINIE (KINO ZAMEK) I WARSZAWIE (KINO PRAHA).

Oficjalna lista filmów zakwalifikowanych do konkursu w ramach 9. Europejskiego Festiwalu Filmowego „Integracja Ty i Ja”

FILMY FABULARNE:

Cień słońca (*The shadow of the sun*), reż. David Blanco, Hiszpania, 105 min.
Cyrk motyli (*The butterfly circus*), reż. Joshua Weigel, USA, 22 min.
Drapacz chmur (*Skyscraper*), reż. Rune Schjøtt, Dania, 90 min.
Droga do zrozumienia (*Road to understanding*), reż. Marcin Kondraciuk, Polska, 40 min.
Hasta la vista, reż. Geoffrey Enthoven, Belgia, 115 min.
Idziemy na wojnę! (*To war we go!*), reż. Krzysztof Kasior, Polska, 29 min.
Katapleksja (*Cataplexy*), reż. John Salcido, USA, 8 min.
Lęk wysokości (*Height anxiety*), reż. Bartosz Konopka, Polska, 100 min.
Mój ukochany (*My sweetheart*), reż. Daniel Metge, Francja, 23 min.
Nietykalni (*Intouchables*), reż. Eric Toledano, Olivier Nakache, 112 min.
Powrót Bena (*Ben is back*), reż. Elad Zakai, Izrael, 27 min.
Prawa ręka, czerwony (*Right hand, red*), reż. Craig Gilbert, USA, 24 min.

FILMY DOKUMENTALNE:

0,9 Ampera (*0,9 Ampere*), reż. Giotto Barbieri, Włochy, 55 min.
Filmowiec, fan, dziwak (*Filmmaker, fan, freak*), reż. Kateřina Mikulcová, Czechy, 59 min.
Jest taka cierpienia granica (*There is a limit of suffering*), reż. Beata Hyży-Czołpińska, Polska, 22 min.
Metr nad ziemią (*One meter above ground*), reż. Tomasz Wiszniewski, Polska, 42 min.
Moja armia (*The army of mine*), reż. Aleksandra Żaczek, Mateusz Śliwa, Polska, 13 min.
Najlepsza forma mojego życia (*The form of my life*), reż. Piotr Sobczak, Polska, 24 min.
Ołówek (*Pencil*), reż. Joanna Frydrych, Polska, 11 min.
Przemiany (*Transitions*), reż. Katarzyna Gondek, Polska, 30 min.
Roztańczeni seniorzy (*Senior's rocking*), reż. Ruedi Gerber, Szwajcaria, 29 min.
Sex, miłość i niepełnosprawność (*Sex, love & disability*), reż. Jean-Michel Carré, 74 min.
Spacer (*Walk*), reż. Filip Jacobson, Polska, 7 min.
Sportowiec (*The sportsman*), reż. Paweł Słodkowski, Polska, 16 min.
Wyobraź sobie niebo (*Imagine, the sky*), reż. Brigitte Kornetzky, Szwajcaria, 83 min.
Ziemianie, na kogo głosujecie? (*Earthlings, who are you voting for?*), reż. Linda Jablonská, Czechy, 39 min.
Zobacz ich głos (*Look at their voices*), reż. Jacek Jóźwiak, Karol Jóźwiak, Polska, 19 min.

FILMY AMATORSKIE:

Carpe diem, reż. Katarzyna Kuklińska, Łomża, 10 min.
Chceš, ma (*You want, me*), reż. Terézia Kontová, Bratysława, 6 min.
Dzień, reż. Szczepan Łowiński, Łapanów, 8 min.
Nierozpoznani Ludzie, reż. Piotr Żołdak, 10 min.
Trhovisko, zдохло psisko (*Marketplace, where a dog died*), reż. Bohuslava Vargová-Hábovčiková, Bratysława, 10 min.

NAJLEPSZE FILMY WYBIERAĆ BĘDZIE JURY W SKŁADZIE:

Sławomir Grünberg
Magdalena Łazarkiewicz
Andrzej Suchcicki
Rostaw Szaybo

Będzie więcej Małych Festiwalu!

Do 20 wzrosła liczba miejscowości, w których odbędą się Małe Festiwale. To towarzyszące głównym wydarzeniom w Koszalinie lokalne imprezy organizowane przez wolontariuszy i instytucje samorządowe.

W każdej miejscowości organizującej Mały Festiwal będzie można zobaczyć wybrane filmy festiwalowe, a także imprezy towarzyszące – wystawy, koncerty i prezentacje dorobku osób niepełnosprawnych.

Wszystkie Małe Festiwale rozpoczną się 4 września o godzinie 18:00, równocześnie z inauguracją festiwalu w Koszalinie.

Oto pełna lista miejscowości, w których odbędą się Małe Festiwale: Białogard (Centrum Kultury i Spotkań Europejskich), Będzino (Gminna Biblioteka Publiczna), Biesiekierz (Biblioteka Publiczna), Bobolice (Miejsko-Gminna Biblioteka Publiczna), Borne Sulinowo (Centrum Rehabilitacji SM Sp. z o.o.), Chodzież (Stowarzyszenie Na Górze), Dźwirzyno (Ośrodek Geovita), Grazyń (Dom Pomocy Społecznej), Kartuski (Powiat Kartuski), Koszalin (Zakład Karny), Piła (Piłski Dom Kultury), Piława Górna (Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy), Morąg (Dom dla Dzieci i Młodzieży „Promyk”), Nowe Bielice (Dom Pomocy Społecznej), Olszyna (Fundacja Laurentius), Polanów (Biblioteka Publiczna Miasta i Gminy), Szczecinek (Powiatowe Centrum Pomocy Społecznej), Warszawa (Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki), Zalewo (Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej) i Złotów (Fundacja Pomocy Osobom Niepełnosprawnym „Słoneczko”).

FESTIWAL PRAWDZIWEJ PRZYJAŹNI

W dniach 16-18 maja 2012 r. w Brodnickim Domu Kultury odbył się XV Ogólnopolski Festiwal Artystyczny Osób Niepełnosprawnych pod hasłem: „ To już 15 lat... nie tylko śpiewem pozdrawiamy Brodnicę”. Patronat nad festiwalem objęła Małżonka Prezydenta RP Anna Komorowska.

Imprezę zrealizowano dzięki uzyskaniu dofinansowania ze środków Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego w Toruniu, Burmistrza Brodnicy, wpłat własnych uczestników festiwalu oraz sponsorów.

W tym artystycznym wydarzeniu uczestniczyło 250 niepełnosprawnych artystów wraz z opiekunami z całej Polski. Mogli oni zaprezentować swoje umiejętności artystyczne w następujących konkurencjach: soliści, zespoły wokalne, zespoły teatralne oraz zespoły wokально-taneczne.

W festiwalu wzięły udział zespoły reprezentujące: warsztaty terapii zajęciowej z Brodnicy, Somonina, Torunia, Lubawy, Pucka, Kowalewa Pomorskiego, Kwidzyna i Łodzi, Fundację „Herosi” z Warszawy, środowiskowe domy samopomocy z Rypina, Aleksandrowa Kujawskiego, Więcborka i Białegostoku, a także Młodzieżowy Dom Kultury z Warszawy, Warszawskie Koło Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym, Mazowieckie Centrum Kultury i Sztuki.

Bazę noclegową oraz żywieniową stanowił Ośrodek Wypoczynkowy

UMK Bachotek, w którym odbywały się także imprezy towarzyszące, m.in. dyskoteki. Znalazło się nawet miejsce na wspólne grillowanie! Wszyscy uczestnicy festiwalu otrzymali pamiątkowe dyplomy, drobne nagrody rzeczowe, a przedstawiciele placówek wspinały aniołki ceramiczne wykonane w WTZ w Brodnicy. Wyróżnione przez głoszącą publiczność zespoły otrzymały puchary ufundowane przez Burmistrza Brodnicy, Starostę Brodnickiego, Dyrektora PCPR Brodnicy, Przewodniczącą Rady Miasta Brodnicy, Przewodniczącą Rady Powiatu Brodnickiego, Kierownika WTZ w Brodnicy oraz Radę Programową WTZ.

Całemu festiwalowi towarzyszyła atmosfera wielkiej spontaniczności, radości i przyjaźni. Tradycyjnie podczas OFAON można było zawrzeć przyjaźnie na długie lata, nie mówiąc o wdrażaniu w życie idei rehabilitacji społecznej i zawodowej!

Gwiazdami imprezy byli niewątpliwie: Patrycja Malinowska, Kasia Urbanowicz, Krzysztof Sałapa oraz zespół „Szwagra” z WTZ w Elblągu, którzy zostali entuzjastycznie przyjęci przez festiwalową publiczność. Wszyscy artyści

otrzymali nagrody ufundowane przez Burmistrza Brodnicy.

Terapeuci oraz uczestnicy WTZ w Brodnicy już po raz piętnasty dali dowód swojego profesjonalizmu: każdy z uczestników WTZ (poza artystami) realizował bardzo konkretne zadania – asystentów reżysera, aktorów, statystów scenicznych, kelnerów, kierowników sali, szatniarzy itd. Uczestnicy pracowni marketingu i twórczości regionalnej wraz z rodzicami prowadzili stoisko z pracami uczestników WTZ. Natomiast przedstawiciele policji przygotowali pokaz tresury psów!

W realizacji zadań pomagali rodzice, żołnierze z Brodnickiego Pułku Chemicznego, funkcjonariusze policji i straży miejskiej, pracownicy Brodnickiego Domu Kultury oraz wolontariusze z Zespołu Szkół nr 1 w Brodnicy.

Gdyby nie wielka pomoc wszystkich osób zaangażowanych w organizację wydarzenia, nie moglibyśmy mówić o tak wspaniałej imprezie. Do zobaczenia za rok!

**Kadra i uczestnicy
WTZ w Brodnicy**

Zdobyć Bałtyk

Międzyzdroje, Świnoujście, Trzęsacz, Ahlbeck w Niemczech, Muzeum Figur Woskowych, rejs statkiem po morzu, latarnia morska, fort Gerharda i ognisko z niespodzianką. Między innymi takie atrakcje czekały na uczestników i opiekunów z Warsztatu Terapii Zajęciowej w Czeszewie podczas wycieczki nad Bałtyk.

MIĘDZYZDROJE WELCOME TO!

Na tę pięciodniową wyprawę udała się duża część uczestników i terapeutów WTZ wraz z Urszulą Remisz, panią kierownik warsztatu. Podróż rozpoczęła się wcześnie rano, w niedzielę 20 maja. Po wielu godzinach jazdy autokarem (z krótkimi przerwami na odpoczynek) przyjechaliśmy do miejsca naszego pobytu: Międzyzdrojów. W XII wieku była to osada rolniczo-rzemieślnicza, a w XVIII wieku – wieś rybacka. Pod koniec XIX stulecia znaleziono tam złoża solankowe mające właściwości lecznicze w przypadku różnych schorzeń. Obecnie Międzyzdroje to bardzo popularny kurort wypoczynkowo-zdrowotny wśród turystów spędzających wakacje nad morzem.

PRZYSTANEK POSEJDON

Naszą tymczasową siedzibą stał się Dom Wczasowy „Posejdon”, położony w odległości zaledwie 50 m od brzegu morza. Mieszkaliśmy w trzyosobowych pokojach,

na miejscu była stołówka, w której jedliśmy śniadania, obiady i kolacje. Na szczęście w ośrodku była także winda! Po zakwaterowaniu i krótkim odpoczynku wybraliśmy się na spacer po Międzyzdrojach. Spacerowaliśmy Promenadą Gwiazd, gdzie wśród chodnikowych płytek można zobaczyć odciski dłoni w pamiątkowych płytach zasłużonych i znanych polskich aktorów. Wokół znajdują się inne domy wczasowe, piękne hotele, kawiarenki, w których można było posiedzieć, zjeść coś dobrego (na przykład pyszną rybę), sklepiki z pamiątkami, wodne fontanny. Mijało nas mnóstwo wczasowiczów! Poszliśmy też na molo – to pomost długości 395 m wychodzący w głąb morza. Tutaj naprawdę bardzo nam się podobało, widok na Bałtyk zapierał dech w piersiach.

Następnie zeszliśmy na plażę, aby przywitać się z morzem. Dzięki ofiarności mojego opiekuna Mariusza dojechałem wózkami tak blisko morza, że mogłem palcem jednej ręki dotknąć wody i podziwiać nie tylko fajny widok,

ale także posłuchać szumu polskiego morza! Tak minął nam pierwszy dzień naszej wycieczki.

ŚWINOUJŚCIE NA WYSPACH

W jej drugim dniu wybraliśmy się autokarem do Świnoujścia. Jest to miasto położone na północno-zachodnim krańcu Polski. Jest jedyną polską miejscowością, która leży na kilkudziesięciu wyspach. Graniczy: od południa z Zalewem Szczecińskim, od północy z Morzem Bałtyckim, od wschodu z gminą Międzyzdroje, natomiast od zachodu z Niemcami.

W drodze do Świnoujścia czekała nas przeprawa promowa. Po przybyciu na miejsce kolejną atrakcją był rejs statkiem po Zatoce Świny, połączony ze zwiedzaniem Świnoujścia. Świna to cieśnina Morza Bałtyckiego między wyspą Wolin a wyspami Uznam i Karsibór; łączy Zalew Szczeciński z Zatoką Pomorską. Ma długość ok. 16 km i szerokość od 100 do 1000 m. Przy północnej części cieśniny usytuowane jest centrum miasta Świnoujście.

FOT. Z ARCH. WTZ W CZESZEWIE

Pogoda nad Bałtykiem wprawiała wycieczkowiczów w świetny nastrój

Fort Gerharda w Świnoujściu

Wypływamy w rejs statkiem!

Z pokładu statku rozpościerał się przepiękny widok na morze, a także jeden z czterech kluczowych polskich portów gospodarki morskiej: Stocznia Remontowa, gdzie remontuje i naprawia się różne statki – zarówno krajowe, jak i zagraniczne. Była to dla mnie ciekawa przygoda, która na długo pozostanie w pamięci.

Następnym punktem podróży była niemiecka miejscowość Ahlbeck, do której udaliśmy się kolejką UBB. Ahlbeck leży niedaleko Świnoujścia, dosłownie kilka minut jazdy kolejką. Jest znanym i popularnym kąpieliskiem nadbałtyckim, w którym można spotkać wielu turystów. Można tu zobaczyć domy, pensjonaty, hotele, różne sklepy. Po takich atrakcjach wróciliśmy do Międzyzdrojów, gdzie czekała na nas smaczna kolacja.

Trzeci dzień wycieczki był dniem odpoczynku i małego relaksu. W tym dniu wszyscy oddaliśmy się urokom plażowania, z małą przerwą na obiad. Część naszej ekipy się opalała, inni próbowali moczyć nogi w morzu, a wózkowicze wypożyczyli

sobie wygodne leżaczki, na których się wylegiwali. Niestety przyszedł silny wiatr i byliśmy zmuszeni wrócić do swoich pokoi, co nie każdemu było w smak... Takie życie!

POTĘGA MORZA

Kolejny dzień to autokarowa podróż do Trzęsacza, aby zobaczyć ruiny starego kościoła i przekonać się na własne oczy, jak potężny potrafi być żywioł morza. Trzęsacz to małe miasteczko położone nad samym morzem. Jego główną atrakcją są mury starego kościoła zbudowanego w XV wieku w odległości dwóch kilometrów od morza. Niestety, linia brzegowa od strony morza przesunęła się na tyle, że w roku 1901 zawaliła się północna ściana kościoła. Do dziś zachował się tylko południowy fragment murów.

Pod wieczór po raz kolejny wybraliśmy się do Świnoujścia, tym razem zwiedzić latarnię morską. Jest jedną z najwyższych tego typu budowli na polskim wybrzeżu Morza Bałty-

ckiego, ma aż 64,80 m wysokości, a została zbudowana w 1857 r.

W ostatnim dniu wycieczki od razu po śniadaniu zwiedziliśmy Muzeum Figur Woskowych w Międzyzdrojach. Można było tam zobaczyć figury różnych postaci z filmów, komiksów, bajek, ze świata polityki i postaci historyczne. Z muzeum wróciliśmy do hotelu „Posejdon”, aby się spakować. Następnie wsiedliśmy do autokaru i udaliśmy się w drogę powrotną do domu. I tak dobiegła końca nasza wycieczka nad morze w Międzyzdrojach.

WIELKIE DZIĘKI!

Dziękuję wszystkim, którzy pomagali mi podczas tej wycieczki: opiekunom i uczestnikom, a szczególnie nie chciałbym złożyć podziękowania Mariuszowi, mojemu opiekunowi na tej (i nie tylko tej) wycieczce oraz terapii z pracowni stolarskiej naszego WTZ.

Zbigniew Strugała

Kierunek: Osieki!

W dniach 19-21 września 2012 r. w nadmorskiej miejscowości Osieki odbędzie się jubileuszowy X Ogólnopolski Integracyjny Plener Artystyczny. Impreza organizowana cyklicznie przez koszalińskie Koło Polskiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób z Upośledzeniem Umysłowym stanowi niezwykle wydarzenie artystyczne na stałe osadzone w krajo-

Ubiegłoroczny Plener w Osiekach okazał się dużym sukcesem organizatorów.

Plener obfituje w różnorodne zdarzenia integrujące w twórczym działaniu profesjonalnych i nieprofesjonalnych artystów. Według organizatorów jest to jednocześnie okazja do prezentacji osiągnięć i dokonań artystycznych oraz do wspólnej pracy warsztatowej, której pokaz efektów stanowi kulminację pleneru.

Na ogólnopolskie wydarzenie do Osiek przybywają goście z całego kraju. W tym roku swój przyjazd zapowiedziało około 400 uczestników z warsztatów terapii zajęciowej, domów pomocy społecznej, środowiskowych domów samopomocy oraz ośrodków rehabilitacyjno-edukacyjno-wychowawczych.

Głównym punktem pleneru są warsztaty artystyczne – dwa dni wytężonej pracy, w której profesjonalści zaangażowani w różne dziedziny sztuki wspierają twórców z niepełnosprawnością intelektualną w ich indywidualnej oraz zespołowej pracy nad dziełem artystycznym, które następnie zostaje zaprezentowane szerokiej publiczności.

Uczestnicy wydarzenia w tym roku będą mieli wyjątkowo szeroki wachlarz możliwości wyrażania swych emocji przez sztukę. Dla przybyłych do Osiek zorganizowany zostanie plener malarski, fotograficzny, warsztaty teatralne, taneczne, muzyczne, a także pięć namiotów tematycznych, w których uczestnicy zajęć będą mieli możliwość zaprezentowania swoich szczególnych osiągnięć i sukcesów. Podczas spotkania nie zabraknie także warsztatów edukacyjnych „Z chemią w kuchni”, których celem jest pokazanie zjawisk chemicznych, fizycznych i meteorologicznych na przykładzie efektownych doświadczeń! Oprócz wyżej wymienionych zajęć odbędą się również warsztaty papieru czerpanego oraz warsztat pt. „Recykling w sztuce”. Podczas tego ostatniego uczestnicy wykorzystają swoją kreatywność do wykonania instalacji, które zaprezentują podczas dyskoteki.

W tym roku zostanie również zorganizowana wystawa fotograficzna z okazji jubileuszowego X spotkania w Osiekach. Warte polecenia są także

warsztaty pt. „Nowy Design” oraz wiele innych atrakcji, które sprawiają, że osoby niepełnosprawne intelektualnie nabierają wiary w siebie i swoje umiejętności, a także otwierają się na otaczający ich świat.

Głównym przesłaniem, jakie przyświeca corocznym plenerom, jest współistnienie oraz komunikacja osób sprawnych i niepełnosprawnych, których łączy jednakowa wrażliwość na piękno i postrzeganie rzeczywistości poprzez sztukę. Natomiast mottem tegorocznego spotkania w Osiekach jest myśl: „...Czas przemija – stworzone dzieło pozostaje...”.

Honorowy patronat nad plenerem objęli: Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego Bogdan Zdrojewski, Wojewoda Zachodniopomorski Marcin Zydorowicz, Prezydent Miasta Koszalina Piotr Jedliński, Starosta Koszaliński Roman Szewczyk, Burmistrz Sianowa Marek Berlicki. Jednym z patronów medialnych wydarzenia jest „WóTeZet”. ● RED

na podstawie materiałów nadesłanych przez organizatorów

1000 metrów pod ziemią!

**Wielka przygoda
– zjeżdżamy pod ziemię!**

25 lipca 2012 r. uczestnicy Warsztatu Terapii Zajęciowej w Polkowicach po raz kolejny mieli okazję zobaczyć i przeżyć to, co jest dostępne tylko dla nielicznych.

Wcześniej lecieli już samolotem, pobili rekord Polski (pisaliśmy o tym wyczynie w poprzednim numerze „WóTeZetu” – przyp. red.), spotkali się m.in. z Pierwszą Damą RP Anną Komorowską, a także z Michałem Wiśniewskim, Anną Dymną, zespołami FEEL oraz Myslovitz. Tym razem... zjechali 1000 metrów pod ziemię do kopalni, żeby sprawdzić, jak to jest „tam na dole”! Inicjatorem przedsięwzięcia była kierownik polkowickiego WTZ Edyta Pędzisz.

Wyjazd do kopalni „Rudna” nastąpił o godzinie 6:30 rano. Po dotarciu na miejsce odbyła się prezentacja multimedialna przygotowana specjalnie dla nas w sali konferencyjnej kopalni. Uczestnicy WTZ mieli okazję zobaczyć bardzo ciekawy film obrazujący cały proces odbywający się w kopalni – od wydobywania aż po końcowy produkt.

ZJEŹDŹAMY NA DÓŁ!

Po prezentacji odbyło się szkolenie połączone z instruktażem na temat zasad BHP – m.in. uruchamiania i korzystania z aparatu tlenowego, poruszania się na dole itp. Szkolenie przeprowadził pracownik Pogotowia Górniczo-Hutniczego, który również zapoznał uczestników z podstawami działania jednostki ratowniczej.

Następnie wszyscy uczestnicy WTZ otrzymali odzież ochronną (koszule, spodnie, gumowce, kaski oraz pasy odbłaskowe), a 10 minut później oczekiwali na aparaty tlenowe oraz latarki. Po odebraniu wszystkich rzeczy nastąpił najbardziej oczekiwany przez wszystkich punkt programu: zjazd klatką, która zabrała wszystkich 1000 metrów pod ziemię z prędkością 12 metrów na sekundę!

Na dole czekały już samochody, dzięki którym wszystkie osoby uczestniczące w wycieczce trafiły na oddział o tajemniczej nazwie C1... Na tym oddziale dowiedzieliśmy się wielu ciekawostek, np. o pracy operatorów maszyn, zadaniach i budowie maszyn, rodzajach klejów kotwiących itp. Zobaczyliśmy na własne oczy warstwy wydobywcze, proces kotwienia oraz zrzucania urobku z taśmy. Po tych wszystkich interesujących doświadczeniach ponownie weszliśmy do klatki i wyjechaliśmy na powierzchnię, gdzie na nowo rozpoczęła się cała procedura zdania aparatów tlenowych, latarek, a także zwrotu otrzymanych wcześniej rzeczy.

TRUDNO OPISAĆ WRAŻENIA...

Ku zaskoczeniu wszystkich po przejściu do sali konferencyjnej

każdy uczestnik wyprawy otrzymał pamiątkowy certyfikat poświadczający przebywanie 1000 metrów pod ziemią! Na zakończenie nasza kierownik WTZ Edyta Pędzisz wraz z uczestnikiem warsztatu Przemysławem wręczyli wagonik z logo KGHM S.A. na ręce Bogdana Kochana – nadsztygara górniczego, jednocześnie kierownika zorganizowanej wycieczki. Wagonik został ręcznie wykonany podczas zajęć terapeutycznych w pracowni ceramicznej. Uczestnicy, pytani przez pracowników kopalni o przeżycia, nie opowiadali zbyt wiele, ale zaznaczyli, że milczenie spowodowane jest ogromem przeżyć. Każdy z nich potwierdził, że mógłby zjechać tam jeszcze raz!

Na pewno wyjazd do kopalni był niesamowitym wydarzeniem i pozytywnie wpłynął na atmosferę oraz zapał do pracy w WTZ.

Wyjazd do kopalni „Rudna” odbył się dzięki uprzejmości Mirosława Laskowskiego – Dyrektora Oddziałów Zakładów Górniczych Rudna w Polkowicach. Serdecznie dziękujemy!

**Uczestnicy i kadra WTZ
w Polkowicach**

„WYOBRAŹ SOBIE SZKOŁĘ, W KTÓREJ JEST MIEJSCE DLA KAŻDEGO,
DLA NASZYCH ZWYKŁYCH I SPECJALNYCH POTRZEB. TAKA SZKOŁA PRAWDZIWIE
UCZY, ROZWIJA I ŁĄCZY – TO EDUKACJA WŁĄCZAJĄCA...”

**UCZMY SIĘ
RAZEM ŻYĆ**
**DZIECIAKI
Z PODWÓRKA**

WIELKOPOLSKIE FORUM ORGANIZACJI OSÓB NIEPEŁNOSPRAWNYCH PREZENTUJE:

**„Uczmy się razem żyć – włączenie dzieci
z niepełnosprawnością w życie społeczne Wielkopolski”**

W ramach realizacji projektu przewidujemy:

- konkursy z nagrodami dla uczniów wielkopolskich szkół
- wydanie broszury informacyjnej skierowanej do nauczycieli szkół ogólnodostępnych w Wielkopolsce oraz do rodziców
- wydanie plakatów informujących o założeniach edukacji włączającej

Więcej na www.dzieciakizpodworka.pl

Polub naszą stronę!
www.facebook.com/dzieciakizpodworka

Teatr naprawdę wspaniały!

Grupa teatralna „Narcyz” na scenie

W dniach 12-15 czerwca 2012 r. w Centrum Kultury i Sztuki w Tczewie odbył się X Międzynarodowy Przegląd Teatrów Wspaniałych. Organizatorem przeglądu było Stowarzyszenie na Rzecz Szkolnictwa Specjalnego.

Do Tczewa udaliśmy się z nadzieją na przeżycie wspaniałej przygody. Nasze warsztaty reprezentowane były przez 10-osobową grupę teatralną „Narcyz” w składzie: Marta Wojtaszek, Ula Stankowska, Paweł Banaszczyk, Sławek Hęciek, Małgorzata Pludra, Anna Płotka, Arek Kicej, Artur Kurek, Marcin Stachurski, Marta Fiedziuk. Naszymi opiekunami były: Beata Szymańska, która przygotowywała nas do występu oraz Agnieszka Czwartosz i Dagmara Kolad-Chodakowska. W tym

Istotnym elementem Festiwalu była integracja i wspólne biesiadowanie

roku podczas przeglądu mogliśmy podziwiać przedstawienia zespołów m.in z Gdańska, Krakowa, Bytowa, Skwierzyny, Koła, Łodzi, Warszawy, Rybnika, a także z Litwy, Rosji, Ukrainy oraz RPA. Warsztat Terapii Zajęciowej z Trzebnicy reprezentował Dolny Śląsk. Grupa teatralna Narcyz wystąpiła z pantomimą pt. „Drzewa marzeń”. Jest to sztuka przedstawiająca sześć marzeń: miłość, przyjaźń, sport, bycie ptakiem, piratem oraz muzykiem.

Nasze przedstawienie zostało ocenione przez jury bardzo wysoko.

Gratulacje i nagrody!

Zajęliśmy II miejsce, co zostało przyjęte przez nas wszystkich, naszych bliskich i opiekunów z entuzjazmem i wielką radością! Nagrodą za wspaniały występ była kamera, która bardzo przyda się w naszym WTZ.

**Adrian Pietraszek
i Marta Wojtaszek**
UCZESTNICY WTZ
W TRZEBNICY

Osoba z niepełnosprawnością – mile widziana w Grecji?

Biura podróży i linie lotnicze sukcesywnie dostosowują swoje usługi do potrzeb osób z niepełnosprawnością. To dlatego że coraz więcej niepełnosprawnych wyjeżdża za granicę w celach turystycznych.

Warto dobrze przygotować wakacyjną podróż w odległe rejony Europy

PORT LOTNICZY

Na warszawskim Okęciu spotykam się z rzecznikiem prasowym portu lotniczego.

– Planowanie podróży należy rozpocząć od wypełnienia kwestionariusza, który pasażer znajdzie na naszej stronie internetowej. Trzeba podać datę i godzinę wylotu oraz wskazać stopień niepełnosprawności. Musimy wiedzieć, w jaki sposób przygotować się do obsługi takiej osoby – wyjaśnia Kamil Wnuk, rzecznik prasowy portu lotniczego Okęcie.

Przy drzwiach wejściowych do hali odlotów znajduje się specjalny komunikator, za pośrednictwem którego osoba niepełnosprawna może połączyć się z obsługą lotniska, by poprosić o pomoc. Pracownik portu lotniczego wychodzi na zewnątrz obiektu, odprawia pasażera na wózek do sekcji odpraw, a następnie pomaga dostać się do wnętrza samolotu.

ZAKYNTHOS – WYSPA BEZ BARIER?

Uzbrojony w przewodnik, aparat fotograficzny i kamerę wyruszam do Grecji, a dokładnie na jedną z wysp najchętniej odwiedzanych przez Polaków, Niemców i Brytyjczyków – Zakynthos.

Na początku sprawdzam hotel. Obiekt jest nowy i spełnia wszystkie kryteria dotyczące obsługi gości

z niepełnosprawnością. Przed głównym wejściem znajduje się podjazd, wewnątrz budynku winda, a w niej przyciski w brajlu. W łazienkach na ścianie i przy wannie zamontowano specjalne uchwyty ułatwiające korzystanie z prysznica.

PLAŻA

Dojazd na plażę – podobnie jak w polskich kurortach. Na lewo chodnik z wysokim krawężnikiem, na wprost równie wysokie i grube płyty chodnikowe. Bez pomocy drugiej osoby niepełnosprawny poruszający się na wózku – morza nie zobaczy.

RESTAURACJE

Wszystkie lokale gastronomiczne na wyspie zlokalizowane są przy głównej ulicy. Wejście do obiektów jest tak samo niedogodne, jak dostęp na plażę. Wysokie krawężniki i strome, wąskie podjazdy utrudnią każdej osobie z niepełnosprawnością spożycie posiłku czy posmakowanie dobrego, greckiego wina.

KOPERTY PODOBNE DO POLSKICH

Odwiedzając położone w pobliżu miasteczka, nie sposób nie zauważyć wyznaczonych dla niepełnosprawnych kierowców miejsc parkingowych. Są niemal identyczne jak w Polsce. Na

jezdni biała koperta, a przy niej znak – wózek na niebieskim tle. Dla zachowania porządku przy każdej ulicy lub placu znajduje się tylko jedno miejsce postojowe.

NIEPEŁNOSPRAWNA RECEPCJONISTKA

W miejscowości Lavanos odwiedzam Joyce Vozaitis. To 39-letnia Greczynka, która od urodzenia porusza się na wózku. Ma niedowład nóg, podczas porodu lekarz pociągnął ją za stopy. Niepełnosprawność nie przeszkadza jej w prowadzeniu aktywnego trybu życia. Z rodzicami prowadzi jeden z miejscowych hoteli. Pracuje w recepcji, gdzie obsługuje gości. Joyce jest szczęśliwa. Robi to, co lubi i cały czas ma kontakt z ludźmi.

– Nasi goście są bardzo grzeczni i wyrozumiali. Nie są zdziwieni, że obsługuje ich osoba niepełnosprawna. Traktują mnie normalnie – mówi Joyce.

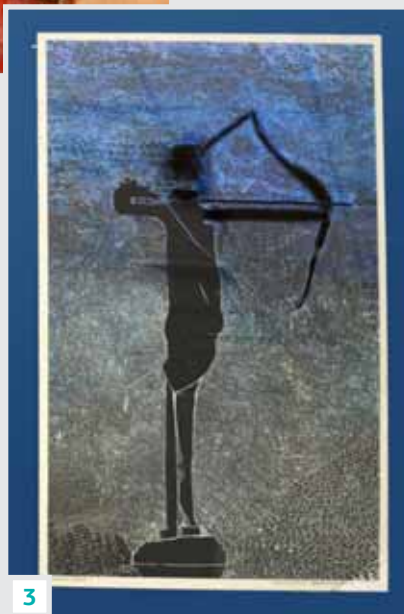
Wybierając się w podróż zagraniczną, w nowe, nieznane miejsce, należy wcześniej sprawdzić, czy hotel jest dostosowany do naszych potrzeb, czy w okolicy znajduje się wypożyczalnia samochodów z oprzyrządowaniem dla osób niepełnosprawnych, a także opracować dogodną dla wszystkich trasę zwiedzania.

Bartosz Szpurek

1

2

3

4

Nasza galeria

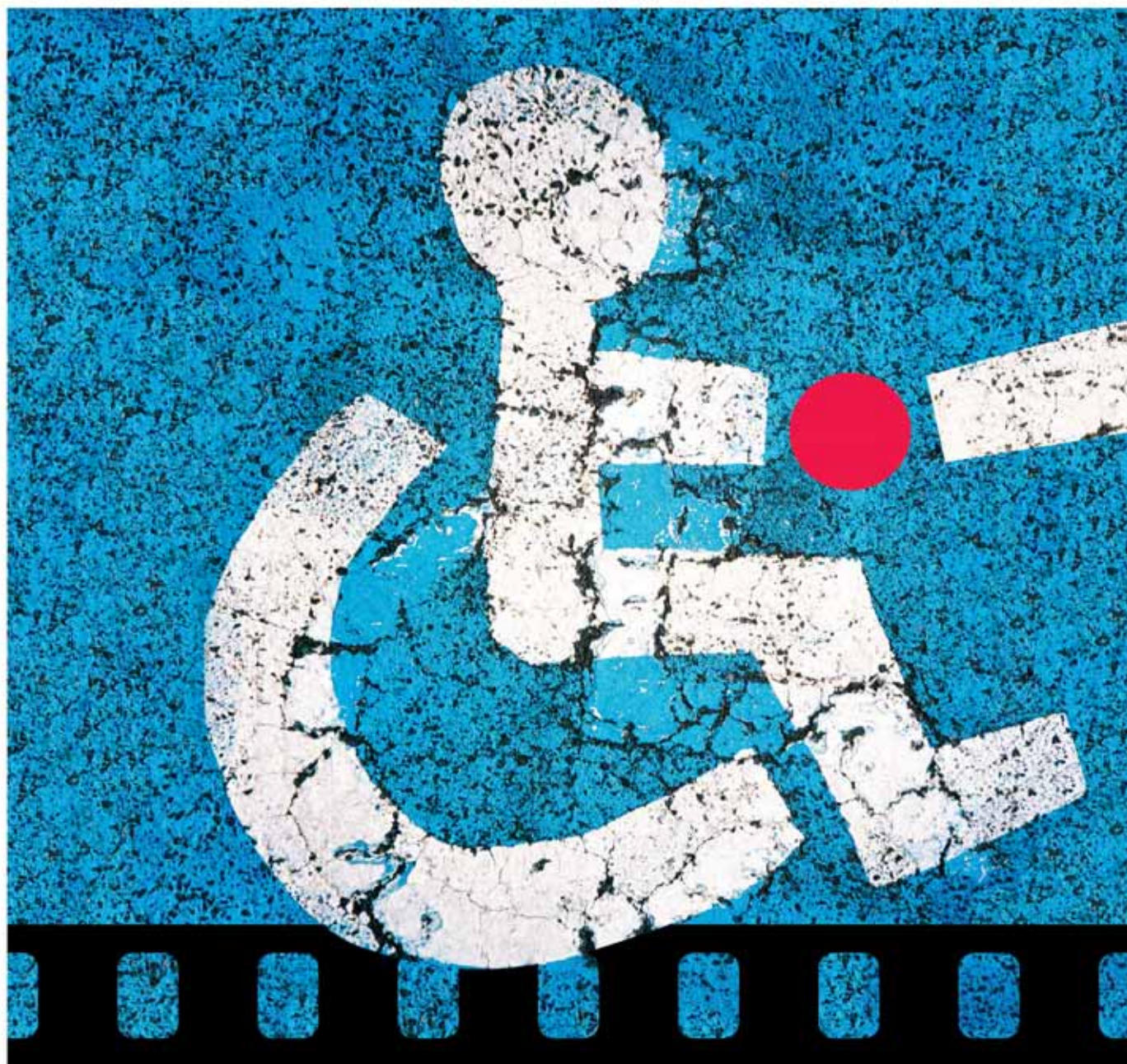
W Naszej Galerii prezentujemy długo wyczekiwane prace laureatów X edycji Ogólnopolskiego Konkursu Plastycznego „Sztuka Osób Niepełnosprawnych” organizowanego przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Przypomnijmy, że w tym roku konkurs odbywał się pod hasłem „Olimpiada i Olimpijczycy”. ● RED

1 *Niepokonany w 317 walkach*, **Tomasz Kuna**, WTZ „Otwarte Serce” w Dąbrowie Górniczej (woj. śląskie). I miejsce w kategorii Rzeźba kameralna i płaskorzeźba

2 *Tomasz Majewski w akcji*, **Rafał Dyrda**, WTZ przy Stowarzyszeniu Wspierania Inicjatyw Twórczych w Katowicach (woj. śląskie). I miejsce w kategorii Malarstwo i witraż

3 *Łuczniczka*, **Krzysztof Bruździński**, WTZ „Tęcza” przy Caritas Diecezji Bydgoskiej w Bydgoszczy (woj. kujawsko-pomorskie). I miejsce w kategorii Rysunek i grafika

4 *Taniec z szarfą*, **Mirosława Masłowska**, WTZ w Ogrodniczkach (woj. podlaskie). I miejsce w kategorii Tkanina i aplikacja

INTEGRACJA TY i JA

9 Europejski Festiwal Filmowy
Koszalin, 4–8 września 2012

Rostan Janyse

www.integracjatyija.pl